

„წვიმა მინც არ მოვიდა მეტი,“

ვამბობდი. მხლა კიდევ მეორე დამე-

სამე უბნის კაცებმა და ქალებმა გარ-

დაიხადეს ცალ-ცალკე; ამით შემდ-

გამ ერთი შკოლის შვირდებმა (მა-

სწავლებლის თანდასწრებით), რომ-

ლებთან მოპატუებული ჰყვანდათ

სხვა ხალხიცა. ამათა საღმრთოვან გას-

მოსატანად. ერთი იმათ მოსვლის

დროს იქნება მოღებნა წმ. მითის

ეკლესიაში და „ნამდვილათ მოვა-

წვიმა: დაცდილი არიან!...“

მოდის აქ ნება მომეცით ერთი ქი-

ზიცილებს ახირებული „პრაზნიკები“

გიაზბოთ. ერთი მხრით საკვირველი

არის და მეორე მხრით სამწუხარო

ამათი უთავებოლო უქვეები. საკვირ-

მეორე დედაკაცს, ხემა და წველებს

სახლში ზარემხინე ქართული

არა თქვანო, ამიტომ ჩემმა ყმაწვი-

ლებმა სუყველამ იცან რუსული

რ. ზღოვორითიო...“ ასხლა თქვენ

ნახეთ, თუ რა ნაირი „რაზღოვორი“

იცის იმან?! და მისი შეილება ხომ

უფრო ლაპარაკობენ რუსულს!

საზოგადოთ აქაური ქართველების

მეორე დედაკაცს, ხემა და წველებს

სახლში ზარემხინე ქართული

არა თქვანო, ამიტომ ჩემმა ყმაწვი-

ლებმა სუყველამ იცან რუსული

რ. ზღოვორითიო...“ ასხლა თქვენ

ნახეთ, თუ რა ნაირი „რაზღოვორი“

იცის იმან?! და მისი შეილება ხომ

უფრო ლაპარაკობენ რუსულს!

საზოგადოთ აქაური ქართველების

მეორე დედაკაცს, ხემა და წველებს

სახლში ზარემხინე ქართული

არა თქვანო, ამიტომ ჩემმა ყმაწვი-

ლებმა სუყველამ იცან რუსული

რ. ზღოვორითიო...“ ასხლა თქვენ

* „ლოვა“, № 52. და 53

